

varierer størrelsen af ejendomsskatterne i sognekommunerne (hvortil i denne forbindelse henregnes Gentofte og de københavnske omegnskommuner) med den enkelte kommunes samlede skatteudskrivning.

Hvor stor en del af den samlede sognekommunale skatteudskrivning, der skal udskrives på fast ejendom, bestemmes af ligningsforholdet, der — efter indstilling af sognerådet — fastsættes af amtsrådet for 4-årige perioder ad gangen. Når kommunen ved hjælp af det fastsatte ligningsforhold har udfundet det beløb, der i det enkelte år skal udskrives i ejendomsskatter, beregnes grundskyldpromillen og ejendomsskyldpromillen under iagttagelse af, at ejendomsskyldpromillen altid skal udgøre $\frac{3}{4}$ af grundskyldpromillen.

Størrelsen af den sognekommunale *grundskyldpromille* er således afhængig af følgende 4 faktorer: kommunens samlede skattebehov, ligningsforholdet, grundværdiernes størrelse og størrelsen af de skattepligtige ejendomsværdier (forskelsværdier). Da alle 4 faktorer varierer stærkt fra kommune til kommune, er der derfor overordentlig stor forskel på grundskyldpromillens størrelse i de enkelte kommuner. For skatteåret 1957-58 varierede grundskyldpromillen i sognekommunerne således mellem 3 og 76. Den gennemsnitlige grundskyldpromille var ca. 22, men i over $\frac{2}{3}$ af landets 1 300 sognekommuner var promillen over 20 og i ca. 10 pct. af kommunerne over 35. Kun i 14 kommuner var grundskyldpromillen under 8. I denne forbindelse bemærkes, at skatteåret 1957-58 er det første år i en vurderingsperiode, og at det derfor må forventes, at grundskyldpromillerne i mange kommuner vil stige i de kommende 3 år.

Ejendomsskylden til sognekommunerne er *ikke fikseret*, men beregnes af de til enhver tid værende forskelsværdier efter fradrag af et af kommunalbestyrelsen fastsat beløb pr. ejendom på for tiden mindst 14 000 kr., højst 20 000 kr. (i bymæssige kommuner 20-35 000 kr.) og et fradrag pr. lejlighed udover een på 3 000 kr. Ejendomsskyldpromillen skal — som foran anført — altid udgøre $\frac{3}{4}$ af grundskyldpromillen. Tillægsejendomsskatter opkræves ikke.

Foruden de sognekommunale skatter svares der af alle ejendomme i sognekommunerne (herunder Gentofte og de københavnske omegnskommuner) *ejendomsskatter til amtskommunen*. De amtskommunale ejendomsskatter udskrives efter behov og udgør amtskommunernes eneste skatteindtægter.

Den *amtskommunale grundskyldpromille* varierede i skatteåret 1957-58 fra ca. 13 (Sønderborg amt) til ca. 27 (Hjørring amt). Gennemsnittet var ca. 18.

For skatteåret 1958-59 er den gennemsnitlige grundskyldpromille i amtskommunerne steget til ca. 20, og yderligere stigning må forventes i de kommende år. For landbrugsejendomme indrømmes nedsættelse af grundskylden i år, hvor landbrugets forrentningsprocent er mindre end 4,5.

Ejendomsskylden til amtskommunerne er heller ikke fikseret. Den beregnes af de til enhver tid værende ejendomsværdier efter fradrag af det dobbelte af grundværdien, et fast beløb pr. ejendom på for tiden 14-20 000 kr. samt et fradrag pr. lejlighed udover een på 3 000 kr. Som følge af denne beregningsmåde er praktisk taget ingen landbrugsejendomme pålignet amtskommunal ejendomsskyld. Ejendomsskyldpromillen skal udgøre $\frac{3}{5}$ af grundskyldpromillen; med virkning alene for skatteåret 1958-59 er dog indført den ordning, at ejendomsskylden for dette år ikke må udskrives med højere promille end i 1957-58, og der er samtidig givet statstilskud til dækning af de indtægtstab, som amtskommunerne har lidt herved.

II. Lovforslagets indhold.

Det foreliggende lovforslag går ud på, at der i Københavns og Frederiksberg kommuner samt i købstæderne fra og med skatteåret 1959-60 indføres en ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld, der opkræves sammen med den ordinære grundskyld og ejendomsskyld og tilfalder kommunens kasse til anvendelse som en almindelig driftsindtægt. Såvel den ekstraordinære grundskyldpromille som den ekstraordinære ejendomsskyldpromille er efter forslaget fastsat til 7 for skatteåret 1959-60 og 14 for skatteårene fra og med 1960-61.

Samtidig foreslås det, at den ved lov nr. 166 af 24. maj 1955 i købstæderne indførte tillægsgrundskyld og tillægsejendomsskyld, hvis provenu henlægges til en særlig kommunal fond, fra og med skatteåret 1959-60 sammenlægges med den ordinære kommunale grundskyld og ejendomsskyld, således at den særskilte båndlæggelse af tillægsejendomsskatterne bortfalder. Det for skatteårene 1956-57—1958-59 i den enkelte kommune opsamlede provenu af tillægsskatterne foreslås overført til kommunens kapitalfond. Da formålet med indførelsen af den ekstraordinære grundskyld og ejendomsskyld er at tilpasse huslejen i det ældre byggeri til lejen i de nyere ejendomme, er det nødvendigt, at dette formål ikke forflygtiges derved, at de ordinære ejendomsskatter samtidig nedsættes. Der foreslås derfor yderligere indført en bestemmelse om, at København, Frederiksberg og købstæderne fremtidig ikke kan fastsætte den nye ordinære grundskyldpromille lavere end den